

روح خشیت انسان را تا سرحد عصمت پیش می‌برد

تقوا آن روح خداترسی و خشیت است که بر عمق جان انسان حکم‌فرما باشد، این روح که تنها از تقید به ظواهر شرع حاصل می‌شود، هر چه پیش رود کم‌کم انسان را تا سرحد عصمت پیش می‌برد.

تقوا آن روح خداترسی و خشیت است که بر عمق جان انسان حکم‌فرما باشد، این روح که تنها از تقید به ظواهر شرع حاصل می‌شود، هر چه پیش رود کم‌کم انسان را تا سرحد عصمت پیش می‌برد.

به گزارش خبرگزاری قرآنی ایران (ایکنا)، آیت‌الله‌العظمی مظاهری در درس تفسیر خود در مسجد امیرالمؤمنین(ع) اصفهان درباره آیه شریفه دهم از سوره مبارکه زمر «قُلْ يَا عِبَادِ الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا رَبَّكُمُ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَأَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةٌ إِنَّمَا يُوَفَّى الصَّابِرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ؛ بگو ای بندگان من که ایمان آورده‌اید، از پروردگارتان پروا بدارید؛ برای کسانی که در این دنیا خوبی کرده‌اند، نیکی خواهد بود و زمین خدا فراخ است؛ بی‌تردید شکیبایان پاداش خود را بی‌حساب [و] به تمام خواهند یافت» اظهار کردند: این آیه شریفه چند نکته مهم دارد که باید توجه به این نکته‌ها داشته باشیم.

آیت‌الله‌العظمی مظاهری یکی از نکات این آیه را در تعبیر «یا عباد» دانسته و اظهار کردند: این عبارت بارها در قرآن تکرار شده و معنایش آن است که اگر ما از خداوند بترسیم او از ما نمی‌برد؛ ما هرچه بدی کنیم او ما را به بندگی قبول دارد و بالاخره - ولو این‌که ما بد باشیم - او خیلی خوب است.

ایشان افزودند: از همین رو یکی از دعاهای بسیار شیرین آن است که همیشه بگوییم: «انت نعم الرب و انا بئس العبد»؛ ما باید این معنا باورمان باشد و همواره آن را ذکر کنیم که: خداوند تو خیلی خوبی و من خیلی بد هستم.

ایشان دومین نکته این آیه شریفه را «تقوا» برشمرده و بیان کردند: در قرآن ششصد بار عبارت «الذین آمنوا و عملوا الصالحات» آمده است؛ یک مسلمان زیربنایش ایمان و روبنایش عمل صالح و شایسته است و مراد از «اتَّقُوا» در این آیه (زمر/10) همان عمل صالح و شایسته است.

معظم‌له در تشریح و تبیین معنای تقوا خاطرنشان کردند: تقوا؛ یعنی آن‌که روح خداترسی بر عمق جان انسان حکم‌فرما باشد و این روح تنها از تقید به ظواهر شرع حاصل می‌شود. این تقید عبارت از اهتمام به واجبات، اهمیت به مستحبات در حد توان و اجتناب از گناه است و در اثر آن یک روح ملکوتی یا «خشیت» برای ما پیدا خواهد شد.

ایشان افزودند: پیداشدن این خشیت و روح خداترسی در عمق جان انسان به مصونیت او از انجام گناه می‌انجامد؛ یعنی در اثر آن خشیت نیروی کنترل‌کننده‌ای در درون انسان پیدا می‌شود که باعث می‌شود او به‌طور ناخودآگاه دیگر گناه نکند.

رئیس حوزه علمیه اصفهان اضافه کردند: این حالت هرچه پیش رود مقول به تشکیک است و کم‌کم تا سرحد عصمت انسان را به پیش می‌برد، تا آنجا که دیگر اغیار وارد آن دل نمی‌شوند و دلش در و دربان پیدا می‌کند و در واقع خانه صاحب خود را پیدا می‌کند و حکومت خدا در آن دل ایجاد می‌شود.

آیت‌الله‌العظمی مظاهری پیداشدن این حالت روحانی در دل انسان را نتیجه تقوی دانسته و تصریح کردند: این حالت از دنیا و از آن‌چه در دنیا است، بالاتر است و نزد اهل دل، حتی از آخرت و آن‌چه در آخرت است بالاتر است. اگر انسان توجه کند که خدا بر دلش حکومت دارد و دل صاحبش را پیدا کرده است، در آن صورت معلوم است کسی که خدا را پیدا کند، همه چیز را پیدا کرده است.

ایشان به یکی از عبارات حضرت اباعبدالله الحسین(ع) در زیارت عرفه اشاره کرده و فرمودند: حضرت امام حسین(ع) در زیارت عرفه جمله والایی دارد که از لطافت خاصی برخوردار است؛ ایشان فرموده‌اند: «خدایا کسی که تو را ندارد چه دارد و کسی که تو را دارد چه ندارد؟»

آیت‌الله‌العظمی مظاهری با اشاره به حدیث دیگری از آن حضرت(ع) اظهار کردند: امام حسین(ع) در حدیث شریف «ان الدنيا و ما فيها لاحد من اولیاء الله کفیء الظل» برای کم‌ارزش نشان دادن قدر دنیا و مافیها در منظر اولیاء، ارزش آن را در پیش اهل دل مثل «سایه سایه» دانسته است.

رئیس حوزه علمیه اصفهان اظهار کردند: واقعاً اگر کسی خدا را پیدا کرد و خدا بر دل او حکومت کرد، دیگر دنیا و مافیها نزد او ارزش

ندارد تا بخواهد به واسطه دنیا جهنمی شود و کارش بدانجا برسد که خدا، آن درّ گرانبها را رها کند و يك چیز پستتر از سنگ و گل بگیرد.